

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

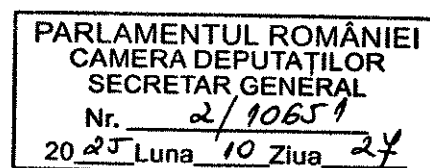
Nr. 8582/2025

22-10-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 16 octombrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 156/2025, Plx. 321/2025);*
2. *Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 264/2025, Plx. 328/2025);*
3. *Propunere legislativă privind includerea Parcului Rozelor din municipiul Timișoara pe lista monumentelor istorice (Bp. 175/2025, Plx. 251/2025);*
4. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă (Bp. 157/2025, Plx. 219/2025).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010, privind codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 280/2025) și la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Șișești" și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare (Bp. 255/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunere legislativă privind includerea Parcului Rozelor din municipiul Timișoara pe lista monumentelor istorice*, inițiată de doamna deputat POT Corcheș Codruța Maria împreună cu un grup de parlamentari POT, AUR, SOS și neafiliați (**Bp. 175/2025, Pl-x 251/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare declararea Parcului Rozelor din municipiul Timișoara, județul Timiș, ca monument istoric de importanță națională și includerea acestuia în Lista monumentelor istorice.

II. Observații

1. Cadrul legal normativ general privind inventarierea și clasarea monumentelor istorice este reprezentat de *Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și a *Ordinului Ministerului Culturii și Cultelor nr. 2260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice*.

Potrivit *Legii nr. 422/2001*, regimul de monument istoric se instituie exclusiv prin procedura de clasare, finalizată prin înscrierea imobilului în Lista Monumentelor Istorice din România.

Conform art. 8 din *Legea nr. 422/2001*: „(1) *Monumentele istorice se clasează astfel:*

a.) în grupa A – monumentele istorice de valoare națională și universală;

b.) în grupa B - monumentele istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local.

(2) Clasarea monumentelor istorice în grupe se face prin ordin al ministrului culturii și cultelor, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, conform procedurii de clasare prevăzute de prezenta lege.

(3) Monumentele istorice clasate în grupele prevăzute la alin. (1) și zonele de protecție a acestora, aflate în proprietate publică, pot fi declarate, potrivit legii, de interes public național sau local, după caz, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, respectiv prin hotărâre a consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor”.

Clasarea monumentelor istorice se face prin ordin al ministrului culturii, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, în urma parcurgerii procedurii stabilite de lege. Monumentele istorice și zonele lor de protecție aflate în proprietate publică pot fi declarate de interes public național sau local, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Culturii, ori prin hotărâre a autorităților administrației publice locale, cu avizul Ministerului Culturii.

Potrivit art. 12 din *Legea nr. 422/2001*: „(1) *Inventarierea monumentelor istorice reprezintă acțiunea de strângere a totalității informațiilor, documentelor, studiilor, cercetărilor și a documentațiilor cu privire la identificarea imobilelor susceptibile de a dobândi calitatea de monument istoric, a imobilelor clasate ca monumente istorice, a monumentelor istorice declasate, precum și a celor distruse sau dispărute.*

(2) Inventarul monumentelor istorice reprezintă o bază de date, actualizată permanent prin operațiunile necesare de corelare, în vederea asigurării unei informări permanente și exacte în legătură cu situația imobilelor monumente istorice.

(3) Clasarea este procedura prin care se conferă regim de monument istoric unui bun imobil conform art. 8.

(4) Inventarierea și clasarea se realizează potrivit dispozițiilor prevăzute de prezenta lege și în conformitate cu normele metodologice de inventariere și clasare a monumentelor istorice, aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(5) Pentru realizarea inventarierii monumentelor istorice, autoritățile și instituțiile publice competente comunică serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, la solicitarea acestora, date privind situația juridică a imobilelor”.

De asemenea, potrivit art. 22 din Legea nr. 422/2001:

„(1) Lista monumentelor istorice cuprinde monumentele istorice clasate în grupa A sau B și se întocmește de Institutul Național al Patrimoniului.

(2) Lista monumentelor istorice se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se actualizează la fiecare 5 ani.

(3) Lista monumentelor istorice stă la baza întocmirii cadastrului de specialitate al monumentelor istorice, a planurilor de amenajare a teritoriului și a planurilor urbanistice”.

Astfel, raportat la obiectul de reglementare, avem în vedere *Decizia Curții Constituționale nr. 640/2020 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului-Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea: „41. De asemenea, prin Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018, paragrafele 30 și 31, făcând referire la Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, și Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, Curtea a reiterat jurisprudența sa unitară potrivit căreia legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații*

sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă”.

Astfel, având în vedere că, potrivit art. 12 din *Legea nr. 422/2001*, competența inventarierii și clasării monumentelor istorice aparține Ministerului Culturii și instituțiilor subordonate, prin urmare puterii executive, apreciem că inițiativa legislativă ar putea constitui o încălcarea a *principiului separației puterilor în stat* prevăzut de art. 1 alin. (4), precum și a art. 61 alin. (1) din *Constituția României*.

În plus, conform *Deciziei asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică nr. 1/2014* : „180 În acest context, Curtea reține că legea supusă controlului de constituționalitate instituie o derogare de la prevederile legale mai sus citate, substituind acte individuale (hotărâri ale Guvernului) de trecere a unor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, fără stabilirea regimului juridic al bunurilor transmise, din punct de vedere al apartenenței acestora la domeniul public național, județean sau local, potrivit criteriului uzului sau interesului public național, județean sau local și eludează în acest mod controlul judecătoresc asupra actelor administrative, exercitat în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, control garantat prin art. 126 alin. (2) din Constituție”.

În același sens, prin *Decizia nr. 594/2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004*, instanța de control constituțional a stabilit că: „Cu privire la acest aspect, Curtea a statuat în jurisprudența sa, concretizată, de exemplu, prin *Decizia nr. 637 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 9 noiembrie 2006*, că separația puterilor în stat nu înseamnă lipsa unui mecanism de control între puterile statului, dimpotrivă presupune existența unui control reciproc, precum și realizarea unui echilibru de forțe între acestea. Actele puterii executive sunt cenzurate pe calea contenciosului administrativ, iar aceasta presupune, printre altele, și posibilitatea instanței de judecată de a suspenda executarea actului pretins nelegal, chiar cât timp autoritatea publică emitentă a actului atacat are încă facultatea de a dispune revocarea sau anularea acestuia, mai ales că în acest interval de timp actul în cauză își produce efectele. Această măsură reprezintă o garanție pentru respectarea drepturilor și libertăților cetățenești, precum și a valorilor constituționale”.

Astfel, apreciem că inițiativa legislativă poate prezenta vicii de neconstituționalitate și din perspectiva art. 1 alin. (5) și a art. 126 alin. (2) din *Constituția României*, având în vedere că încalcă regulile stabilite prin cadrul general privind declararea și inventarierea monumentelor istorice instituite prin *Legea nr. 422/2001*, eludând, totodată, regulile privind posibilitatea contestării actelor administrative privind clasarea monumentelor istorice și declararea acestora ca fiind de interes public.

2. În plus, precizăm că, din conținutul *Expunerii de motive*, nu rezultă cine este proprietarul Parcului Rozelor din municipiul Timișoara. Astfel, având în vedere măsurile preconizate de art. 2-4 din inițiativa legislativă, apreciem că textele propuse pot prezenta vicii de neconstituționalitate și din perspectiva art. 44 din *Constituția României*.

În ceea ce privește art. 4 din inițiativă, în funcție de titularul dreptului de proprietate, apreciem că poate fi incidentă jurisprudența *Curții Constituționale a României* instituită prin *Decizia nr. 1/2014*; în cadrul căreia, Curtea Constituțională a statuat cu privire la imposibilitatea juridică a constituirii unui drept de administrare asupra unui bun proprietate publică a statului pentru o autoritate a administrației publice locale, dată fiind inexistența raporturilor de subordonare între aceste autorități și Guvern.

În concret, „Curtea observă că statul păstrează dreptul de proprietate publică și conferă administrarea unei autorități a administrației publice

locale, măsură legislativă care nu este compatibilă cu regimul juridic al dreptului real de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică, care presupune constituirea acestuia prin acte juridice de drept administrativ, în cadrul unor raporturi de subordonare. Însă din moment ce nu există raporturi de subordonare între Guvern, în calitate de administrator general al bunurilor aparținând domeniului public al statului, pe de o parte, și un consiliu local, pe de altă parte, Curtea reține că imposibilitatea juridică de constituire a dreptului real de administrare indică faptul că intenția de reglementare vizează transmiterea dreptului de proprietate”.

3. Prin urmare, inițierea unei propuneri legislative care are ca obiect clasarea unui bun imobil individual - în speță, Parcul Rozelor - nu reprezintă o cale prevăzută de lege pentru instituirea regimului de monument istoric. Mai mult, considerăm că prin acest demers sunt eludate etapele tehnice și consultative obligatorii, eliminând analiza de specialitate și avizarea de către organele competente.

În acest context, demersul legislativ excedează cadrului legal existent și contravine *principiului separației competențelor administrative și legislative.*

În ceea ce privește stabilirea regimului de protecție pentru Parcul Rozelor, considerăm că aceasta trebuie realizată exclusiv prin declanșarea procedurii legale de clasare, în conformitate cu dispozițiile *Legii nr. 422/2001* și ale *Ordinului nr. 2260/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice.*

4. Din perspectiva conținutului inițiativei legislative, semnalăm încălcarea dispozițiilor *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată cu modificările și completările ulterioare.* Conform acestora, un act normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, fiind corelat cu dispozițiile actelor normative de nivel superior sau egal, precum și cu reglementările comunitare și tratatele internaționale la care România este parte.

De asemenea, constatăm că inițiativa nu respectă *principiul conform căruia actele normative trebuie să reglementeze relații sociale și să instituie drepturi și obligații fără a dubla prevederi legale existente, evitând, astfel, paralelisme legislative.*

În plus față de cele menționate, din perspectiva necesității respectării normelor de tehnică legislativă, potrivit art. 3 alin. (1)⁵ din *Legea nr. 24/2000*, precizăm următoarele:

a) În ceea ce privește formula introductivă, precizăm că, potrivit art. 42 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*: „(2) *În cazul legilor formula introductivă este următoarea: Parlamentul României adoptă prezenta lege*”. Prin urmare, formula introductivă folosită este contrară dispozițiilor art. 42 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*.

b) În ceea ce privește art. 1 alin. (1) teza a II-a din inițiativă, precizăm că aceasta are un caracter explicativ/justificativ, contrar dispozițiilor art. 38 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*: „(1) *Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări*”.

c) Art. 2 din inițiativa legislativă nu respectă structura articolului stabilită de art. 47 și 48 din *Legea nr. 24/2000*. Astfel, precizăm că nu se justifică marcarea unui alineat, în condițiile în care articolul nu conține mai multe alineate.

d) În ceea ce privește timpul verbelor utilizate în cuprinsul inițiativei legislative, precizăm că, potrivit art. 38 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*: „(2) *În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective*”.

e) Intenția de reglementare apare ca fiind neclară în ceea ce privește art. 2 din proiect, având în vedere că, prin art. 23 din *Legea nr. 422/2001*, sunt reglementate condițiile în care pot fi efectuate intervenții asupra monumentelor istorice.

f) Sintagma „*în regim de urgență*” din cuprinsul art. 3 alin. (3), din inițiativă conferă textului un caracter neclar, contrar art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*.

g) Formularea „*care pun în pericol integritatea Parcului Rozelor*” este neclară, generală, improprie stilului actelor normative instituit prin art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*.

h) În ceea ce privește art. 6 din inițiativă, precizăm că intrarea în vigoare a legilor se realizează, potrivit art. 12 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României sau la o dată ulterioară prevăzută în textul lor.

De asemenea, potrivit art. 1 alin. (5) din *Constituția României*: „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”. Prin urmare, art. 6 alin. (2) este contrar art. 1 alin. (5) din

Constituție, având în vedere că, potrivit ordinii juridice naționale, legile sunt general aplicabile și obligatorii, neputând fi restrânsă aplicabilitatea acestora doar pentru anumite autorități/instituții publice.

În acest sens, învederăm faptul că, potrivit jurisprudenței¹ constante a Curții Constituționale a României, încălcarea normelor de tehnică legislativă conduce la încălcarea implicită a art. 1 alin. (5) din *Constituția României*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

¹ Decizia Curții Constituționale a României nr. 68/2018:„ 55(...) Or, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Constituționale [Decizia nr. 1 din 2014, paragrafele 143,144,235], în corpul unui act normative nu pot fi instituite aceleași reglementări în mai multe articole. Aceasta constituie o încălcare a art. 16 alin.(1) din Legea nr. 24/2000 și implicit , ale art. 1 alin.(5) din Constituție. Prin urmare, Curtea constată că art. 1 pct. 26 [cu referire la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 288/2004] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție”.